

trækkes i anden almindelig indkomst eller særlig indkomst hos den skattepligtige. Underskud kan kun fremføres til modregning i positiv almindelig eller særlig indkomst fra samme virksomhed i et senere indkomstår. Et underskud er således ikke omfattet af underskudsreglerne i § 13, stk. 1-5.

Bestemmelsen om fremførsel af underskud gælder dog ikke underskud fra skibsvirksomhed, når industriministeren har godkendt skibsprojektet. Et underskud fra et godkendt skibsprojekt kan dermed fratrækkes i anden positiv kapitalindkomst hos den skattepligtige i samme indkomstår.

Undtagelsen for godkendte skibsprojekter er udergivet en revisionsklausul. I § 8, stk. 3, i lov nr. 388 af 7. juni 1989, er det således fastsat, at skatteministeren inden udgangen af 1991 skal fremsætte forslag om revision af bestemmelsen om, at godkendte skibsprojekter ikke omfattes af bestemmelsen om underskudsbegrænsning.

Det foreslås, at industriministerens adgang til at godkende skibsprojekter med skattemæssig virkning ophæves fra og med 1992. Hermed sidestilles den skattemæssige behandling af indkomst fra nye skibsprojekter omfattet af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 og 13, med indkomst fra alle andre virksomheder, der omfattes af de nævnte bestemmelser. Et underskud fra skibsvirksomhed vil efter forslaget dermed blive omfattet af underskudsbegrænsningen.

For skibsprojekter godkendt før 1992 gælder undtagelsen for underskudsbegrænsningen også efter 1992. En skattepligtig kan således i 1992 eller senere anskaffe en anpart i et skibsprojekt, der er godkendt af industriministeren senest den 31. december 1991, uden at blive omfattet af underskudsbegrænsningen, jf. personskattelovens § 13, stk. 6, 1. og 2. pkt., og det foreslåede 3. pkt., jf. forslagens § 1, nr. 9. Dette gælder også ved køb af en anpart i senere led.

Til nr. 12.

Som en konsekvens af ophævelsen af 6 pct.-skatten skal der ske ændring i det skrå skatteloft og i formueskatte loftet (det vandrette skatteloft).

Efter de gældende regler nedsættes en skatteydere indkomstskat til staten i det omfang, indkomstskat til staten og kommunal og amtskommunal indkomstskat overstiger 68 pct. af nogen del af den personlige indkomst. Ved denne beregning ses der bort fra skatenedsættelse efter formueskatte loftet.

Det foreslås at nedsætte det skrå skatteloft fra 68 pct. til 62 pct. fra og med indkomståret 1992, svarende til den foreslåede nedsættelse af marginals-katten. Det betyder, at skatten af den sidst tjente krone ikke kan overstige 62 pct. (excl. kirkeskat). Nedsættelsen er en konsekvens af forslaget om at nedsætte 6

pct.-skatten til 3 pct. for indkomståret 1991, jf. forslagens § 15, stk. 1, samt helt at ophæve denne fra og med indkomståret 1992.

For indkomståret 1991 nedsættes det skrå skatteloft fra 68 pct. til 65 pct., jf. forslagens § 15, stk. 1.

Efter gældende regler kan indkomsts-katten til staten, kommunal og amtskommunal indkomstskat samt formueskat højst udgøre 78 pct. af den skattepligtige indkomst (det vandrette skatteloft). Overstiger de samlede skatter denne grænse, nedsættes først formueskatten med indtil 60 pct., og herefter nedsættes indkomsts-katten til staten med det overskydende beløb, således at det samlede skattebeløb så vidt muligt udgør 78 pct. af den skattepligtige indkomst. Den samlede nedsættelse kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til den samlede formueskat. Det foreslås at nedsætte det vandrette skatteloft fra 75 pct. til 72 pct. Forslaget er en konsekvens af ophævelse af 6 pct.-skatten.

For indkomståret 1991 nedsættes det vandrette skatteloft til 75 pct., jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytte.

Til nr. 17.

Efter personskattelovens § 10, stk. 3, udgør personfradraget for personer, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år og ikke har indgået ægteskab, 17.000 kr. i 1987-niveau. Personfradraget udgør for indkomståret 1990 19.000 kr. Det lavere personfradrag har sammenhæng med børnefamilieydelsen.

For indkomståret 1987 udgjorde personfradraget efter personskattelovens § 26, stk. 1, 18.800 kr. Dette havde sammenhæng med, at børnefamilieydelsen for 1987 først blev udbetalt fra og med juli kvartal 1987. Reglen havde kun virkning for indkomståret 1987 og foreslås ophævet.

Efter personskattelovens § 10, stk. 2, 2. pkt., opnår personer, der ved udgangen af indkomståret opfylder aldersbetingelsen efter lov om social pension for at modtage folkepension, et særligt personfradrag med et grundbeløb på 27.100 kr. Personfradraget udgør for 1990 30.200 kr. Er den skattepligtige ved indkomstårets udløb ikke samlevende med en ægtefælle, eller er ægteskab indgået i indkomstårets løb, er personfradragets grundbeløb 48.100 kr., og udgør for 1990 53.600 kr.

Efter personskattelovens § 26, stk. 2, gælder reglerne om forhøjet personfradrag for enlige pensionister tillige for kvinder, der ved udgangen af kalenderåret 1984 var enlige og fyldt 62 år. Reglen foreslås ophævet, idet den har udtømt sin virkning, da de pågældende skattepligtige nu vil være fyldt 67 år og således være omfattet af de generelle regler i § 10.